

INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van... **DE HIPPIE, HIPPIE SHAKE...**

Een heel erg vrolijk stuk door Peter van den Bijllaardt

In 5 bedrijven – voor 7 vrouwen en 4 mannen

Jaap is eigenaar van een groot bedrijf. Maar hij ziet het even niet meer zitten en heeft besloten dat hij voor onbepaalde tijd gewoon even gelukkig wil zijn. Dat *gelukkig-zijn* combineert hij met *teruggaan-naar-de-HIPPIE-tijd*. Hij heeft zich in **HIPPIE** kleding gestoken en zijn tentje in de tuin opgezet. Hij wil alleen nog maar naar **Woodstock muziek** luisteren en met de liedjes meezingen en cocktails drinken. Zijn financiële directeur is er echter achter gekomen dat het helemaal niet goed gaat met het bedrijf. En als er niets gebeurt bestaat zelfs de kans dat het bedrijf failliet gaat. Er dient door Jaap snel een contract te worden ondertekend, waarin hij akkoord gaat met een ander bedrijf te fuseren.

Maar Jaap heeft nu eenmaal de **HIPPIE-HIPPIE-KOORTS** (zoals zijn vrouw het noemt...)

Jaap is zelfs nog een stapje verder gegaan. Hij heeft zijn vriendinnen, waarmee hij in 1969 op Woodstock is geweest een mail gestuurd, waarin hij ze gevraagd heeft langs te komen. Dat doen ze allemaal. Meer nog, ze trekken ook **HIPPIE kleding** aan en gaan met hem (met een cocktail; in de hand...) mee de tuin in. Daar wordt flink met de Woodstock muziek meegezongen.

Een vroeger vriendje van zijn dochter komt langs en die blijkt concertgitarist te zijn. Jaap haalt hem over om in de tuin de beroemde Woodstock muziek te spelen. En allemaal zingen ze weer (vreselijk vals...) mee.

De overdreven serieuze financiële directeur neemt dan maar het besluit ook aan deze **HIPPIE toestand** mee te doen. Om Jaap zodoende zover te krijgen dat hij het belangrijke fusie-contract tekent. Hij hijst zich ook in **HIPPIE kleding**. Wat wel betekent dat hij in de tuin ook moet meezingen en cocktails drinken, waar... hij niet zo goed tegen kan...

Alles komt aan het eind op z'n pootjes terecht omdat een vroegere vriendin van Jaap langs komt. Zij is eigenaresse van een groot bedrijf en zij biedt Jaap aan samen te fuseren.

Een ontzettend vrolijk stuk

In **5** bedrijven

Voor **7 vrouwen** en **4 mannen**

De hippie-hippie shake...

Door

Peter van den Bijlaardt

Men kan met dit stuk, qua leeftijden alle kanten uit.

Het echtpaar Van Overkom en hun vroegere vriendinnen hebben de *HIPPIE TIJD* nog meegemaakt. Ze zijn zelfs nog bij Woodstock geweest.

Dus het maakt niet uit hoe oud deze spelers zijn.

Woodstock was in 1969.

Vindt men dit stuk leuk en wil men het gaan spelen, maar de dames in de groep zijn een stuk jonger dan, zo rond de 60 jaar, dan gewoon de leeftijden (die aan het begin van het tweede bedrijf (***) genoemd worden) aanpassen. En dan óók uiteraard het jaar waarin het stuk zich afspeelt.

Let er wel op dat Jaap en Lea *minimaal* 18 jaar ouder zijn dan hun kinderen.

DE SPELERS

Jaap - (???) Een man die al op jonge leeftijd een groot bedrijf heeft opgebouwd en het nu even zat is de directeur uit te hangen. Hij ziet het even niet meer zitten en heeft besloten dat hij voor onbepaalde tijd weer *HIPPIE* wil zijn. Hij houdt er een uitgesproken mening op na en heeft een droog soort humor.

Lea - (???) Zijn vrouw, die haar man heel goed begrijpt, want zij zou dat ook wel willen. Maar ze kent haar verantwoordelijkheden, wat betreft de situatie waarin het bedrijf zich in verkeert. Ze is een opgewekte vrouw met een uitstekend gevoel voor humor.

Angela - (26 jaar) Hun dochter. Ze werkt in het bedrijf van haar vader als PR manager. Ze is een type die met goeie ideeën komt. Zeker nu het bedrijf in een crisissituatie is verzeild geraakt. Een redelijk ernstige meid, die het echter wel grappig vindt dat Herbert, de financiële directeur tot over zijn oren verliefd op haar is. Temeer daar deze man 18 jaar ouder is dan zij.

Paul - (24 jaar) Hun zoon. Een jongen die het niet zo nauw neemt met het leven. Hij heeft een apart soort humor en maakt, wat de vrouwen betreft constant de verkeerde keus.

Hilda - (24 jaar) Zijn vriendin. Een hooghartige meid, met hele nare trekjes.

Herbert - (44 jaar) De financieel directeur van het bedrijf. Een hele

serieuze man, die een fusie tussen 2 bedrijven wil waarmaken. Hij is echter een heel erg jaloers type.

Door - (???) Een van de *HIPPIES*. Een vrolijke meid, die het leven neemt zoals het is. Ze is gek op cocktails. Maar begint dan wel steeds valser te zingen.

Hanna - (???) Ook een van de *HIPPIES*. Werd in de hippietijd door de anderen '*Hip-Hop-Hanna*' genoemd, omdat ze gek op *van-dattum* was. Een goedlachse meid, die alles bij de naam noemt. Ze heeft een harde schaterende lach. Ook zij is dol op cocktails.

Tilly - (???) Is samen met hun op Woodstock geweest. Een chagrijnig type, die zich constant aangevallen voelt.

Martin - (28 jaar) Een vriendje van Angela. Een intelligente jongen, die *heel goed* kan gitaarspelen.

Linda - (???) Een vrouw met een eigen bedrijf, die Jaap nog van vroeger kent. Ze heeft de gave mensen op hun ware kwaliteiten in te schatten. En ze heeft een goed gevoel voor humor.

HET TONEEL

Men kan met het decor alle kanten uit. Alles speelt zich af in één zitkamer. Er moeten wel tuindeuren zijn die open en dicht kunnen. En een deur, of opening naar de hal. Verder staat er, bij genoeg ruimte een 3- en 2-zitsbank. Is die ruimte er niet, dan alleen een 3-zits, met één fauteuil en een kleine clubfauteuil. Een salontafel en eventueel een klein boekenkastje met daarin ingebonden boeken en wat kunstwerken. In de verste hoek staat een kleine tv tafel, waarop een tv. Die met de achterkant naar het publiek gekeerd staat. Er loopt wel een snoer van de tv vandaan, maar hij hoeft niet aangesloten te zijn. Want als Martin midden in de nacht gaat zappen zorgt de geluidsman ervoor dat de *juiste* geluiden te horen zijn. Tussen de teksten door worden deze *geluiden* aangegeven.

Achter de bank staat een staande schemerlamp. Of/en, als er houten wanden zijn 2 kleine schemerlampjes, die aangesloten zijn. Want na de pauze is de staande schemerlamp aan, of de 2 hanglampjes. Als er nog genoeg ruimte is, hier en daar een tafeltje, waarop een exotische plant. Aan de wanden hangen olieverfschilderijen.

Op een klein tafeltje, dat helemaal voorin staat, staat een knots van een

vaas, waarin een heel groot boeket staat. Dit boeket mist in het midden (heel duidelijk zichtbaar) één hele mooie bloem. Deze bloem heeft... Jaap, achter zijn oor in zijn haar gestoken.

DE MUZIEK

In de tuin staat één grote, of meerdere speakerboxen. Hierop kan een cd-speler of cassette recorder worden aangesloten. Want daarvandaan moet het publiek de herkenbare Woodstock nummers kunnen horen. Voor dat het stuk begint, tussen de bedrijven door en aan het eind hoort men de Woodstock muziek uit de speakers van de zaal komen. Dit wordt ook allemaal duidelijk in het stuk aangegeven.

De muziek in de tuin is hard. Maar niet zo luid dat men de spelers niet meer kan horen. Heel af en toe is het wel iets harder. Maar men dient dan een tikkeltje harder te praten.

Oefen hier (tijdens de generale) alsjeblieft op! Want niets is vervelender voor het publiek, dat ze - door de té harde muziek - de spelers niet meer kan verstaan!

Wanneer de tuindeuren dicht zijn hoort men de muziek (en het gezang) op de achtergrond.

Ik geef hier en daar aan welke muziek er eventueel gedraaid en gezongen kan worden. Dit is niet meer dan een indicatie. Men kan natuurlijk ook zelf een keus maken.

Hieronder staan alle bands en artiesten die op Woodstock hebben gespeeld en gezongen.

- Joan Baez
- The Band
- Blood, Sweat & Tears
- Paul Butterfield Blues Band
- Canned Heat
- Joe Cocker
- Country Joe and the Fish
- Creedence Clearwater Revival
- Crosby, Stills, Nash & Young
- Grateful Dead
- Arlo Guthrie
- Tim Hardin
- Richie Havens
- Jimi Hendrix
- The Incredible String Band

- Jefferson Airplane
- Janis Joplin
- Melanie
- Mountain
- Santana
- John Sebastian
- Sha-Na-Na
- Ravi Shankar
- Sly and the Family Stone
- Sweetwater
- Ten Years After
- The Who
- Johnny Winter

KLEDING en GRIME

Jaap heeft die ochtend de HIPPIE -KOORTS gekregen. En is geheel in HIPPIE-kleding gestoken. Het is ook de bedoeling dat hij lang haar heeft. Het maakt dus niet uit of hij nu nog haar heeft of kaal is, hij draagt een pruik van lang sluijchaar, dat tot over zijn schouders hangt. Pas als Linda opkomt zet hij zijn pruik af.

Ik heb de HIPPIETIJD wel meegemaakt maar was er toen nog niet zo mee bezig.

Misschien weten de oudere leden, of vrienden van de toneelgroep nog wel hoe men er toen als HIPPIE uitzag. Het is wel de bedoeling dat er met de kleding en de bloemenkransen op de hoofden van Door, Hanna en Herbert flink wordt overdreven. Want dat maakt dit stuk dubbel zo aantrekkelijk!

Zo af en toe beschrijf ik de kleding, omdat het voor het stuk op dat moment belangrijk is dat men dat draagt. Verder kunnen alle acteurs, zolang ze niet in HIPPIE kleding lopen zelf bepalen wat ze dragen. Trek aan waar je je het lekkerst in voelt.

Ik vertel in dit stuk niet steeds wanneer en waar iemand moet gaan zitten of waar iemand moet gaan staan. Of het moet belangrijk zijn voor het moment dat de scène zich afspeelt.

Ik ben er van overtuigd dat de regisseur dit zelf heel goed kan bepalen.
Peter. vd Bijllaardt

HET BEGIN VAN HET STUK

DE HIPPIE HIPPIE SHAKE

*(Het stuk speelt zich in de zomer af. Terwijl het licht in de zaal nog aan is draait Bruno in de tuin het nummer: **If Tou're Going To San Francisco...** van **Scott McKenzie**. Flink hard. Laat hier een behoorlijk stuk hiervan horen, zodat het publiek al een beetje in de stemming kan komen Daarna pas...*

DOEK

EERSTE BEDRIJF

Lea: *(op in badjas, haar haren zitten flink in de war. Ze loopt gelijk naar de open tuindeuren. Blijft daar staan. Roept)* Waar ben jij nou mee bezig?

Jaap: *(de muziek wordt zachter gezet. Jaap op. Op blote voeten en als Hippie gekleed. In zijn pruik heeft hij een fleurige grote bloem gestoken. Hij heeft het reuze naar zijn zin)* Goeiemorgen schat.

Lea: *(zucht diep)* Is het weer zo ver.

Jaap: Hier voel ik me lekker in.

Lea: Ja, dat weet ik. Weet jij wel hoe vroeg het nog is?

Jaap: Nee, dat weet ik niet, want ik draag geen horloge.

Lea: Het is half acht. Iedereen slaapt nog.

Jaap: *(grote grijns)* Ik niet.

Lea: En dan die belachelijke pruik. En die bloem. *(ze draait zich snel naar het boeket)* Hè, nee hè. Nou is het hele boeket bedorven. *(ze haalt de steel van de bloem uit de vaas en kijkt er triest naar)*

Jaap: *(grijnst)* In mijn haar staat ie veel beter. *(loopt weer de tuin in)*

Angela: *(gapend op. Gekleed in een kort nachthemdje, of een ruim zittende pyjama, precies naargelang deze meid aanvoelt wat ze aan moet hebben als ze rechtstreeks haar bed uitkomt. Ook haar haren zitten vreselijk in de war)* Komt die herrie uit de tuin?

Jaap: Ja, je vader heeft het weer op z'n heupen.

Angela: *(kijkt de tuin in)* Mogge pap. *(schiets gelijk in de lach)* Wat heb jij nou op je hoofd?

Lea: Dat is een pruik schat. En als we dan toch allemaal wakker zijn ga ik maar koffie zetten. *(loopt naar de haldeur en botst daar tegen Paul op. af)*

Paul: Wat doen jullie zo vroeg op?

Lea: Kom jij nou pas thuis?

Paul: *(grote grijns)* Ja, feestje geweest.

Angela: Werd daar niks geschonken? Je ziet er nog zo fris uit.

Paul: Hilda wilde niet rijden.

Angela: Ga jij nou nog steeds met die bitch om?

Lea: Mag ik weten wie deze bitch is?

Paul: *(tegen Angela)* Ze is geen bitch.

Angela: Nou een andere naam heb ik niet voor dat egocentrische dametje.

Lea: Ken jij haar dan wel?

Angela: Vorige week op een feest ontmoet. Als je die meid met je zoon ziet omgaan mam, dan geloof je niet dat het dezelfde Paul is die jij hebt gebaard.

Lea: Hoezo? Wat doen ze dan?

Paul: Ach, dat valt allemaal wel mee.

Angela: Ze knipt met haar vingers als haar glas leeg is. En meneer hier weet dan niet hoe hard hij moet hollen om het te laten vullen.

Lea: *(geamuseerd)* Echt waar?

Paul: Ach, dat valt allemaal best wel mee.

Angela: En als mevrouw wil dansen zegt ze alleen maar 'dansen' en hij staat al op de dansvloer.

Lea: *(is nog met het vorige bezig. Verbazing)* Ga jij dan gelijk een drankje voor d'r halen?

Angela: Mam, die fase zijn we al voorbij.

Lea: *(tegen Angela)* Maar hier in huis voert ie helemaal niks uit.

Paul: Nou, dat valt wel mee toch?

Lea: Nee, dat valt helemaal niet mee. Jij doet hier in huis helemaal niks. Je doet niet eens moeite even je vuile kleren in de wasmand te gooien.

Jaap: *(op. In zijn hand heeft hij een cocktailglas, waarin nog een klein beetje felblauwe drank zit)* Hé, de hele familie bij elkaar, gezellig. *(hij leegt zijn glas en loopt de hal in)*

Paul: *(grote verbaasde ogen)* Was dat nou pa?

Lea: Ja, je vader heeft het weer op z'n heupen.

Paul: Waarom heeft ie een bloem in z'n haar.

Angela: Vraag liever hoe hij ineens aan zoveel haar komt. Hij ziet wel de bloem, maar niet dat hij een pruik op heeft en in van die domme kleren loopt.

Paul: *(tot Lea)* Ja, waarom loopt pa in zulke rare kleren ma?

Lea: *(zuchtend)* Dat zeg ik toch net. Omdat ie het weer op z'n heupen heeft.

Paul: *(tot Angela)* Wat bedoelt ma nou steeds met dat hij iets op zijn heupen heeft?

Angela: Hé, da's waar, jij was er de vorige keer niet bij.

Paul: Wáárbij?

Angela: Nou, dat pa het zo op z'n heupen kreeg.

Lea: Da's waar. Jij zat toen in Londen.

Paul: *(verbazing)* Droeg hij toen ook van die malle kleren? En die rare pruik?

Lea: Vroeger hadden alle hippies lang haar schat. En zulke malle kleren zijn dat niet hoor. Ik droeg ze in die tijd ook.

Paul: *(verbazing)* Droeg jij ook van die rare jurken ma?

Lea: Ja, dat was in de FLOWER-POWER tijd jongeman. En dat zijn geen rare jurken, dat was heel hip in die tijd. Ik had hele luchtige witte jurken die doorschijnend waren en waar ik verse bloemetjes op had genaaid.

Angela: *(zachtjes lachend)* Ja, en zónder beha.

Lea: *(lachend)* Dat kon ik toen nog hebben lieverd. Ik had jullie toen nog niet gehad.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

Herbert: *(Op. Gekleed in een driedelig kostuum met bijpassende stropdas en schoenen. Angela vlak achter hem op. Ze blijft iets van de deuropening staan)* Dag mevrouw Van Overkom. Neemt u mij alstublieft niet kwalijk dat ik op zo'n vroeg uur bij u aanbel, maar dit... *(houdt zijn diplomatenkoffertje omhoog en klopt erop)* is van buitengewoon belang.

Lea: Dat koffertje?

Herbert: Nee, datgene wat er in zit.

Angela: Wat zit daar dan in?

Herbert: *(gedraagt zich heel anders als hij met Angela praat, dan met Lea. Hij is bij Angela veel sneller afgeleid)* Hè?... Wat eh... zei je? Ik bedoel, wat bedoel je? Ik bedoel...

Lea: Ja, wat bedoel je nou?

Angela: Ik vroeg je wat er in dat koffertje zit wat zo belangrijk is dat je hier om half acht al aan komt bellen?

Herbert: *(kijkt haar nog even aan. Kucht)* Óóóóó, in dit koffertje? Papieren. Belangrijke papieren. *(hij kijkt haar weer verliefd aan)*

Angela: Ja én? *(Herbert is weer even in de war. Kijkt Angela vragend aan)* Wat voor papieren zijn dat dan?

Herbert: Óóóóó..... Wát voor papieren dat zijn? Nou..... *(kucht)* Die meneer van Overkom moet doorlezen en tekenen. En wel eh... voordat... *(kijkt op zijn horloge)* de vergadering met de

gebroeders Stiefenberg begint.

Lea: Met welke gebroeders?

Herbert: De gebroeders Stiefenberg mevrouw. Wij gaan namelijk een fusie aan.

Angela: Wát? Daar weet ik helemaal niks van? Komen die twee griezels vandaag naar ons kantoor voor een fúsie?

Herbert: *(is er nu wat meer bij)* Ja ja. *(kijkt op zijn horloge)* Om tien uur al. Heeft jouw vader je hier dan niets over verteld?

Angela: Ik heb mijn vader al 4 dagen niet gezien.

Jaap: *(op)* Ik heb honger. Heb jij nog van die lekkere knakworsten Lea? Je weet wel, die gevallen in blik.

Lea: Ja, in de aller onderste la, onder de magnetron. *(Jaap af)*

Herbert: *(heeft Jaap met grote verbaasde ogen nagekeken. Hij kijkt met diezelfde blik Lea aan)* Heb ik het nou goed gezien mevrouw? Is dat meneer Van Overkom?

Lea: Aan je ogen mankeer je niks jongen. En als je iets van hem moet, hij is nu in een goeie bui.

Herbert: *(kijkt haar nog even zo aan en is dan weer bij de mensen)* Ja. Hij moet deze papieren tekenen. *(maakt zijn koffertje open en haalt er enkel samengebundelde getypte A-viertjes uit)*

Lea: Ik zei dat hij een goeie bui heeft. Maar niet dat hij nu in de stemming is om zakenpapieren te lezen.

Herbert: Maar het is van uitzonderlijk belang mevrouw. *(toont haar het bundeltje A-viertjes)* Dit contract dient uw man goed door te lezen en daarna te tekenen, anders zitten we in grote moeilijkheden.

Angela: Heeft dat contract met die vergadering van zo meteen te maken?

Herbert: Hè?... Of dit... *(weer bij de mensen)* Jazeker. De gebroeders Stiefenberg willen dit contract getekend zien, anders beginnen ze niet eens aan het gesprek.

Angela: Over die fusie?

Herbert: Ja... Ja, ja. Van die fusie ja.

Angela: Maar waarom weet ik dan hier helemaal niks vanaf?

Herbert: *(weer in de war)* Dat weet ik niet. Jouw vader weet dat het niet zo best gaat met het bedrijf. Hij heeft de optie van een fusie met de gebroeders Stiefenberg gelezen. Ik nam zonder meer aan dat meneer Van Overkom het er met jou wel over gehad zou hebben.

Angela: Nou, dat heeft hij niet. En dit staat mij helemaal niet aan. Een fusie? Waarom? En waarom met die vervelende broertjes Stiefenberg? Ik vertrouw die twee niet.

Herbert: O, maar de gebroeders Stiefenberg zijn toch hele keurige nette en betrouwbare...

Jaap: *(op met een schaalje waarop enkele grote braadworsten liggen)*
Waarom is er in jouw keuken nooit iets te vinden? Ik heb me rotgezocht naar de blikopener.

Herbert: Meneer Van Overkom, wilt u mij een groot plezier doen en dit contract even...

Jaap: Áh! Papieren. Die heb ik nodig. *(graait de bundel A-viertjes uit Herberts handen en loopt de tuin in)*

Herbert: Wat doet u nu toch? *(kijkt met grote verbaasde ogen naar Lea en dan naar Angela. Hij wijst met een priemende vinger naar Jaap)*
Meneer van Overkom moet dit contract... *(Jaap is al af. Tot Lea)* Het is van het grootste belang dat uw man deze papieren leest en ondertekent mevrouw.

Lea: Nou, dan zou ik hem maar achterna gaan, want mijn man heeft de **HIPPIE-HIPPIE-SHAKE**.

Herbert: Uw man heeft... de wát?

Lea: De **HIPPIE-HIPPIE-SHAKE**. En als hij die heeft, heeft hij nergens meer zin in. Alleen nog maar om in de vrije natuur te zijn en de hele dag naar die muziek van vroeger te luisteren. Kortom, hij wil dan vrij zijn.

Herbert: *(is nu pas goed in de war)* Vrij zijn?

Lea: Ja. Net als in de hippietijd. Vrij zijn. En dan denkt ie alleen nog maar aan *(spreekt het woord **love** met een donkere ondertoon uit)* **lóve**. De hele dag door.

Herbert: *(spreekt het woord vragend en bijna op dezelfde manier uit)* Love?

Lea: Ja, je weet wel. **ALL YOU NEED IS LOVE**... Of heb je dat nummer van John Lennon nóóit gehoord.

Herbert: John wie?

Angela: *(is intussen naar de tuindeuren gelopen en kijkt de tuin in)* Nou over dat ondertekenen hoef je je niet meer druk te maken Herbert.

Herbert: *(kijkt blij)* Heeft hij het contract ondertekend? *(loopt naar de tuindeuren en kijkt, vlak naast Angela staand de tuin in)* Waar zijn die papieren dan?

Angela: Hij heeft er net zijn kampvuur mee aangestoken.

ENKELE SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

12:00 uur

(Deurbel. Korte pauze. Deurbel gaat nu 3 x achter elkaar. Nu wordt de muziek pas langzaam naar UIT gedraaid)

Jaap: *(op, met in zijn hand een dunne wilgentak waaraan de punt een van de knakworsten is gestoken. Deze is behoorlijk zwartgeblakerd. Hal in. Vanuit de hal overdreven enthousiast)* Hé die Hanna. Hoe is het met jou?

Door: *(lachend)* Ik ben Hanna niet hoor. Ik ben Door. *(op)* Herken je me dan niet meer? *(maakt een korte draai, met haar armen wijd uiteen)*

Jaap: Ja, nou zie ik het. Jij bent dikker geworden meid.

***** Hier gaat men de leeftijden van de spelers aanpassen...**

Door: *(schatert)* Ja, vind je dat gek. Ik ben 42 (?) jaar ouder.

Jaap: 42 (?) jaar ouder? Dat meen je niet.

Door: Ja, Woodstock was in 1969. Toen was ik 18 (?) jaar en nu alweer 60. (?)

Jaap: Nou je ziet er zeker niet uit als 60. (?)

Door: O, dank je wel. *(kust hem op beide wangen)* Je bent nog steeds dezelfde vleier als vroeger. Maar waarom dacht je dat ik Hanna was? Hanna is blond/donker/rood (**naargelang ze is...**) En ik ben blond/donker/rood (**naargelang ze is...**)

Jaap: Ja hé, jullie veranderen zo vaak van kleur. En dacht je dat ik dat nog wist? Alles wat ik me van jou nog herinner is dat je naakt in dat meertje sprong. En dat Kees je nasprong en dat jullie toen...

Door: *(lachend)* Ja, zo kan ie wel weer.

Jaap: Waar is Kees eigenlijk? Heb je die niet meegenomen?

Door: *(Schiets in een spontane lach)* Kees is 12 jaar geleden bij me weggegaan.

Jaap: *(verbazing)* Is Kees... Maar die jongen was dol op je.

Door: Ja, precies zoals je het zegt: Hij was dol op me! Hij is 12 Jaar geleden aan vers begonnen.

Jaap: Hij is... aan wát begonnen?

Door: Aan vérs! Andere vrouw. Met een andere kop dus. En ander haar. Veel mooier haar dan ik dus. En ook veel jonger dus. En andere tieten. Rechtopstaand dus. En een andere manier van zoenen. En dat andere doet zijn vriendin ook heel anders. Dus.

Jaap: Hè?

Door: Neuken dus.

Jaap: O...

Door: Zeg, mag ik jou wat vragen? *(Jaap kijkt haar vragend aan)* Waarom heb jij die bespottelijke pruik opgezet? En loop je er altijd zo bij?

Jaap: Ja, ik heb niet zoveel haar meer/ik ben kaal geworden

(*naargelang hij dat is...*) en ik wilde er helemaal als een hippie uitzien.
(*lachend*) Hoe vind je mijn bloem?

Door: (*lachend*) Een pracht exemplaar. Dus jij bent weer terug gegaan naar de hippie tijd? Nou, ik moet zeggen... Je ziet er geweldig uit... (*harder lachend*) als hippie dan, bedoel ik... (*houdt meteen op met lachen*) Ja, dat klinkt niet goed. Wat ik bedoel is... Nou ja... (*haalt overdreven adem*) Zeg, ben je daar intussen niet een beetje te oud voor? Om er weer als hippie uit te zien bedoel ik.

Jaap: Een mens is nooit te oud om zich weer jong te voelen.

Door: Dat heb je heel mooi gezegd Jaap. Je nooit te oud voelen om je weer jong te voelen. Dat moet ik onthouden. Zeg? Hoe vind je vrouw dit eigenlijk? Of loopt zij er ook zo bij? Waar is Léonore eigenlijk?

Jaap: Ik heb geen idee, ik ben de hele ochtend in de tuin geweest. Ik ben voor mijn eigen eten gaan zorgen. (*houdt de geblakerde knakworst een klein stukje bij haar gezicht vandaan*)

Door: Ach, nou zie ik dat het een worst is. Ja, ik vroeg me al af wat je daar in je hand hebt.

Jaap: Een braadworst aan een stok. Als je die in het vuur houdt wordt ie lekker warm.

Door: (*wijst*) Heb je dat geval niet iets te lang in het vuur gehouden?

Jaap: (*bekijkt de worst van nabij*) Nee, die is precies goed.

Door: (*kijkt richting tuin*) Zeg... wil jij zeggen dat je daar in je tuin een vuur hebt aangelegd? (*loopt tegelijk naar de tuindeuren*) Maar ik zie helemaal geen vuur.

Jaap: (*is achter haar aangelopen*) Verrek, nou is dat vuurtje alweer uit? Ik schijn geen vuur aan te kunnen houden. (*raakt voorzichtig met een vinger de worst aan*) Maar deze is nog een beetje warm. (*steekt de stok naar haar uit*) Proef jij eens?

Door: (*lachend*) Ik kijk wel uit. Dat vieze zwarte ding is volledig gecremeerd. Zeg... komen Hanna en Tilly ook? (*gaat zitten*)

Jaap: Ja, ik heb jullie alle drie een mail gestuurd. (*legt de stok op de salontafel*)

Door: Nou, ik ben benieuwd. Tilly ben ik 5 jaar geleden tegengekomen tijdens een groepstherapie. Die meid was toen volslagen de weg kwijt. Herkende me niet eens meer. En toen ze me eindelijk herkende wilde ze helemaal niets met me te maken hebben.

Jaap: Ik kreeg vanmorgen een mail van haar dat ze langs zou komen.

Door: O... Maar ja, op jouw was tot over haar oren verliefd. Ze had er behoorlijk de pest in dat jij, toen Woodstock was afgelopen er met Léonore vandoor ging.

Jaap: (*tikkeltje verbaasd*) Was Tilly verliefd op mij?

Door: Ja, alsof je dat niet weet. Steeds als Léonore jou zocht lag je

bovenop Tilly. Of zij op jou. *(lachend)* Wij deden toen in die tijd niet zo moeilijk. Iedereen pakte iedereen. Love en peace. Maar vooral heel veel love.

Jaap: Ja, maar dat had allemaal niks met liefde te maken.

Door: Alles had in die tijd met liefde te maken lieve knul. Het werd door alle rockgroepen ook gezongen in die tijd. *(zingt behoorlijk vals maar luid)* All you need is loooooove! All you need is loooooove! All you need is loooooove! *(houdt ineens op en fronst haar wenkbrauwen)* Wie zong dat ook weer?

Jaap: John Lennon.

Door: O ja, dat kleintje van de Beatles. Die met die Chinese trut in dat hotelbed in Amsterdam lag.

Jaap: Yoko Ono. En die was Japans.

Door: Zeg, weet jij dat ik op Paul verliefd was in die tijd.

Jaap: Maar jij bent toch met Kees getrouwd?

Door: Paul McCartney dommerdje. Er wel even bijblijven ja. Zeg, heb jij koffie?

Jaap: Koffie? Die zal Lea wel gezet hebben. Ik ga even kijken.

Door: Is dat je dochter?

Jaap: Wie?

Door: Lea.

Jaap: Nee mijn vrouw. *(lacht zachtjes)* Léonore noemt zichzelf al 40 (?) jaar Lea.

Door: O... Ja, er is zo intussen wel het één en ander veranderd. Waar is je vrouw eigenlijk?

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

Jaap: *(vanuit de hal)* Ben jij Hanna of Tilly?

Tilly: *(vanuit de hal)* Mijn god, wat zie jij d'r uit? Waarom heb jij die malle kleren aan?

Jaap: *(samen op. Tilly eerst)* Wie ben je nu?

Tilly: *(Ze draait zich om als Jaap de vraag stelt)* Herken je mij dan niet meer? Ik ben Tilly.

Door: Ik herken je wel hoor meid.

Tilly: *(koeltjes)* O, ben jij er ook.

Door: Ja, uitgenodigd door Jaap.

Tilly: *(kust Jaap op zijn beide wangen. Daarna kust ze Door. Alleen haar lippen overdreven tuitend en er voor zorgend dat ze niet wangen raakt. Dan keert ze zich weer naar Jaap toe)* Hoeveel heb jij d'r uitgenodigd?

Jaap: Alleen jullie drieën. Leek me leuk iedereen weer eens te zien.

Ben jij ook gescheiden?

Tilly: Hoe kom je daar nou bij? Joris is al 10 jaar dood.

Jaap: O, dat spijt me.

Tilly: Dat hoeft niet, zo'n prettige man was hij niet.

Door: O, daarom was je natuurlijk zo overstuur.

Tilly: *(kijkt Door even vragend aan)* Was ik overstuur? Wanneer was ik dan overstuur?

Door: Bij die Goeroe in India.

Tilly: Hoe weet jij dat ik bij een Goeroe in India ben geweest?

Door: Nou ja zeg, ik was er ook.

Tilly: Jij? Helemaal in India?

Door: Ja. Jij wilde helemaal niks van me weten... *(hoofdbewegingen)* daar... In India.

Tilly: *(fronst haar wenkbrauwen)* Zeg, was jij die meid die steeds aan me zat? Dat opdringerige lesbische geval?

Door: Ja, wacht eens even zeg, we moesten elkaar van de Goeroe aanraken hoor. Dat deed ik niet vrijwillig.

Tilly: Nou, ik had daar hele andere gedachten over. Was jij niet met Kees getrouwd.

Jaap: Ze zijn gescheiden.

Tilly: Ja, dat begrijp ik, als jij zo dol op vrouwen bent.

Door: *(begint geïrriteerd te raken)* Maar ik ben helemaal niet dol op vrouwen.

Tilly: Nou goed, laten we er maar over ophouden. Jij hebt koffie gezet mag ik aannemen?

Jaap: Die wilde ik net gaan halen. *(af)*

Door: Zeg, om nog even over dat laatste terug te komen, ik ben niet lesbisch hoor.

Tilly: Ik vind alles best, zolang je maar van mijn tietten afblijft. *(gaat zitten)* Waarom is die jongen zo mallotig gekleed?

Door: Hij wil er weer als een hippie uitzien.

Tilly: *(kijkt haar overdreven vragend aan)* Waarom in vredesnaam?

Door: Ja, dat moet je 'm maar zelf maar vragen hoor... *(even een korte stilte. Ze zuchten allebei heel diep en precies tegelijk. Kijken elkaar dan aan)* Zeg...

Tilly: O, wil je weer wat van me weten?

Door: Nou ja zeg, ik wilde je alleen maar vragen of je die therapie goed bent doorgekomen?

Tilly: *(kijkt haar even aan. Achterdochtig)* Vanwaar deze belangstelling?

Door: Nou gewoon. Je kunt toch wel gewoon antwoord geven. Wat kan jij bokkig doen zeg. Het was gewoon een vraagje. Uit pure belangstelling.

Tilly: Ja ja, dat zeggen ze allemaal. Maar intussen willen ze alles over je te weten komen.

Door: Nou, vertel je het toch niet. *(even een korte stilte. Ze zuchten allebei heel diep en precies tegelijk. Kijken elkaar dan aan en zuchten opnieuw)*

Tilly: *Wat was jij nou daarnet met die bloemen aan het doen?*

Door: Bloemen? Welke bloemen?

Tilly: Toen ik binnenkwam zat je aan dat boeket daar.

Door: *(lacht)* O dat. Die was ik aan het schikken. Er was een hele grote lege plek in het midden.

Tilly: *(de ogen heel even hooghartig gesloten)* Wat ik net al zei, die bemoeizucht van jou gaat heel ver.

Door: Nou ja zeg. Jij bent er in de loop der jaren niet echt vrolijker op geworden hoor. Wat een gezeur allemaal.

Jaap: *(op met een dienblad waarop 3 cocktailglazen met blauwe vloeistof erin, een schijf sinaasappel aan de rand, waarin een parapluutje is geprikt)* Ik heb nergens koffie kunnen vinden. Maar jullie hebben best wel zin in een heerlijke cocktail. *(houdt ze het dienblad voor)*

Door: O, dat ziet er lekker uit. Dank je wel. *(pakt een glas en neemt gelijk een flinke slok)*

Tilly: *(kijkt met minachting naar het glas)* Jij denkt toch zeker niet dat ik... *(kijkt op haar horloge)* om twaalf minuten over twaalf sterke drank ga drinken?

Door: Nou, ik wel hoor. *(neemt nog een flinke slok)* Zet die van haar ook maar voor me neer Jaap. Deze heb ik zo op. *(deurbel. lacht)* Dat zal Hanna zijn. *(Jaap zet het dienblad op tafel en af)*

Tilly: Heeft hij die lellebel ook uitgenodigd?

Door: Ja. Jaap moet gedacht hebben, waarom alleen een chagrijn erbij. Weet je wat, ik nodig ook nog een lellebel uit. Mijn hemel, wat is dit spul lekker. *(ze neemt weer een flinke slok)*

Tilly: Als er hier zo gezopen gaat worden ben ik zo weer weg.

Door: Ik denk dat niemand je mist liefje.

Hanna: *(vanuit de hal. Met haar overdreven schelle stem)* Dag schat! Wat leuk dat ik jou weer es zie. Ik denk dat ik jou even stevig ga huggen.

Door: *(als er niets meer te horen is, overdreven vrolijk)* Die zijn aan het huggen, die twee.

Hanna: En nou ga ik je zoenen. Kom hier jij.

Door: *(weer even stil in de hal. overdreven vrolijk)* En nou zijn ze aan het zoenen. *(lacht, leegt haar glas, zet het op het dienblad en pakt de ander, waarvan ze ook gelijk een flinke slok neemt)*

Hanna: *(op. Haar lipstick is een heel end langs haar boven- en onderlip gewreven en Jaap zit ook onder)* O, wat leuk, ben jij er ook Doortje? *(ze loopt gelijk op Door af. Door zet snel haar glas neer, want Hanna begint haar heel stevig te huggen. Door krijgt ook nog een zoen boven op haar mond. Ze ziet de laatste volle cocktail)* O, wat zie ik nu toch, er staat al een cocktail voor me klaar. *(pakt hem en toost op Jaap)* Proost Jongen, op alle keren dat wij samen hele leuke dingetjes met elkaar hebben gedaan. *(wil een slok nemen en ziet dan Tilly pas. Ze blijft midden in haar drinkbeweging hangen. Haar gezicht betreft. Een stuk minder enthousiast)* O, heeft Jaap jou ook uitgenodigd. Nou, dan heb ik dit drankje zeker nodig. *(neemt een flinke slok)*

Tilly: *(de afkeer druipt er vanaf)* En daar hebben we Hip-Hop-Hanna.

Door: *(gilt het uit van de lach)* Hé, da's waar, zo noemden wij je destijds.

Jaap: *(fronst zijn wenkbrauwen)* Was dat zo?

Tilly: Ja, dat was zo. En niet voor niets. Die meid hopte in die tijd werkelijk met iedereen.

Hanna: En wat was jij daar jaloers op.

Tilly: *(verontwaardigd)* Póéh!

Hanna: En als ik het goed begrijp ben je er nog steeds jaloers op.

Tilly: *(snuift hard)* Zeker een paar huwelijken achter de rug.

Hanna: Maar twee lieve schat. *(gevaarlijk glimlachend)* Valt tegen hè? En jij? Heeft jouw man je er na een paar maanden al uitgeschopt?

Jaap: Jongens, jongens. Ik heb jullie niet uitgenodigd om ruzie met elkaar te maken.

Tilly: O, dit is geen ruzie hoor.

Door: Nee, zo praat ze altijd. *(leegt het glas)* Zeg Jaap, vind je het heel brutaal als ik je om nog zo'n heerlijk drankje vraag?

Jaap: *(kijkt naar het blad)* Hé, waar is de mijne?

Tilly: Die heeft ze ook al op. Ik denk niet dat ik zin heb om hier vanmiddag met een zuipschuit en een seksverslaafde door te brengen. Vertel op Jaap? Waarom heb je mij uitgenodigd?

Jaap: Gewoon. Om ouwe herinneringen op te halen.

ENKELE SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

Martin: Nou, aan uw kleding te zien houdt u van die hippiemuziek van vroeger.

Jaap: Ja, dat is zo. Wat is daar mis aan?

Martin: Daar is niets mis mee. Een ieder moet doen waar hij zin in heeft, zeg ik altijd maar.

Jaap: En zo is dat.

Martin: Maar die muziek speel ik nooit. Ik speel hoofdzakelijk in symfonieorkesten. Zoals ik u al zei heb ik een concertgitaar. Ik speel hoofdzakelijk klassieke concerten.

Jaap: O... Da's dan jammer, want ik had wel zo'n hippiesong willen horen.

Martin: Noemt u er eens een paar?

Jaap: Nou songs van Joan Baez. Jefferson Airplane, Tim Hardin, Canned Heat en Country Joe and the Fish.

Martin: *(kijkt Jaap vreemd aan)* Wie zijn dat allemaal?

Jaap: Allemaal zangers en groepen die op Woodstock hebben gezongen.

Martin: Áaaaaaaa, Wóódstock. Dat hippiefest van de jaren '70. *(grote ogen)* O, maar dan snap ik gelijk die kledij van u. U voelt zich nog steeds een híppie.

Jaap: Ik moet zeggen, jij bent vlug van begrip jongen. *(constatering)* Dus jij kan die songs niet spelen.

Martin: Dat heb ik niet gezegd. Ik heb mijn opleiding op het conservatorium gehad. Als ik ze hoor kan ik ze zo naspelen.

Jaap: Kom dan mee naar de tuin jongen. Dan laat ik je een paar songs uit die tijd horen. En dan speel jij er een paar na. En als het me bevalt dan gaan wij met z'n allen zingen.

Martin: Met z'n allen? Wie doen er dan nog meer mee?

Jaap: Er zijn hier nog een paar vriendinnen van me die heel goed kunnen zingen jongen. *(hij pakt de gitaar op, slaat een arm om hem heen en loopt zo met hem de tuin in. Ze zijn nu voor het publiek niet meer te zien)* Nou, haal je gitaar tevoorschijn jongen... Zóóó, da's 'n mooi ding.

Martin: Dit is een Harley Benton gitaar.

Jaap: *(lacht)* Met een Harley Benton op de Haley davidson.

Martin: Ja, deze combinatiegrap heb ik al vele malen gehoord.

Jaap: Nou, speel d' r eens wat op jongen?

Men heeft nu 4 mogelijkheden

- (1) Martin kan heel erg goed gitaarspelen en hij speelt alle nummers zelf.*
- 2) Er zit in de tuin iemand klaar die deze gitaar kan bespelen en dan al deze nummers speelt.*
- 3) Men laat iemand op de gitaar alle gewenste nummers spelen en neemt dat op, zodat Jaap zijn cassetterecorder kan bedienen als hij zijn tekst heeft gezegd en er weer een nummer moet gaan beginnen, waarop ze allemaal kunnen meezingen.*

4) *Deze 3 hiervoor genoemde mogelijkheden kunnen niet verwezenlijkt worden. Dan blijft er nog maar een optie over; men draait de songs van de desbetreffende artiesten via de cassetterecorder en zingen met hun mee)*

Martin: *Ogenblikje, even stemmen. (de gitaar wordt gestemd. Dan speelt hij een mooi klassiek stukje)*

Jaap: *Heel mooi, maar kan je ook de blues spelen. (Martin speelt een mooi stukje blues. Jaap is onder de indruk) Zo hé, jij kan spelen.*

Martin: *Wilt u Creedence horen?*

Jaap: *Ken je die groep wel? (Martin speelt wat van Creedence en Jaap begint enthousiast en reuze vals mee te zingen)*

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

Jaap: *Ben jij er nou nog steeds?*

Herbert: *Steeds? Ik ben net weer terug. Ik was genoodzaakt een nieuw contract op te laten maken. Dat andere heeft u verbrand. U heeft er geen idee van dat straks de gebroeders Stiefenberg langskomen en dat er dan...*

Jaap: *(luistert niet meer naar hem. Hij heeft zijn glas gepakt, laat het dienblad op de bank vallen) Kom, wij gaan weer de tuin in meiden. (Reikt Hanna zijn arm aan. Die haakt in en hij loopt samen met haar de tuin in. Door houdt haar arm hetzelfde in de richting van Martin. Deze haakt in en ook zij lopen de tuin in)*

Herbert: *(kijkt Lea verongelijkt aan) Laat u dit nou allemaal maar toe mevrouw?*

Lea: *Wat kan ik er aan doen? Mijn man doet op dit soort dagen precies waar hij zin in heeft. (in de tuin begint het gitaarspel weer en er wordt weer hard en vals gezongen. Lea doet de tuindeuren dicht en het geluid is gelijk 75% zachter...)*

Herbert: *Ja, u heeft het me uitgelegd. Ik bedoel, hoe uw man zich gedraagt als hij de eh... hoe noemde u dat ook alweer?*

Lea: *De hippie hippie shake.*

Herbert: *O ja, de hippie, hippie eh...*

Lea: *Shake.*

Herbert: *Nou ja dat hij dat heeft dus. Maar ik begrijp het nog steeds niet. Hij moet toch inzien dat het belang van zijn firma groter is dan in van die gekke kleren lopen met bloemen in zijn haar en cocktails in de tuin drinken. Wie zijn die vrouwen eigenlijk?*

Lea: *Vriendinnen van ons. Tenminste, dat waren ze. Vroeger. Maar hij schijnt ze weer opgescharreld te hebben.*

Jaap: *(op. Het zingen wordt gelijk weer harder)* Zeg lieverd kan jij wat hapjes klaarmaken, we hebben honger gekregen.

Lea: *(stuk harder pratend)* Zijn je borsten op?

Jaap: Nee, die zijn verbrand. *(loopt weer richting tuin. Draait zich daar om)* Zeg Herbert, heb jij niets beters te doen dan hier de deur platlopen?

Herbert: Maar meneer, ik ben er om u te vertellen dat het met de firma helemaal niet goed gaat.

Jaap: *(tot Lea)* Wat zegt ie nou allemaal? Ik kan hem door dat zingen niet horen. *(legt een arm om zijn schouder en duwt hem gelijk richting hal)* Als jij nou eens lekker naar huis ging hè. Het is zaterdag, ga je auto wassen jongen. Of ga een lekker dutje doen. *(duwt hem de hal in. Jaap de tuin in. Zo gauw hij daar is begint hij hard en vals mee te zingen. Lea sluit de deuren weer)*

Herbert: *(weer op)* Deze eh... toestand waarin meneer Van Overkom verkeert is echt niet goed mevrouw.

Lea: Nee, vertel mij wat.

Herbert: Maar wat gaan we hier nu aan doen?

Lea: Wé? Je gaat mij hier toch zeker niet in betrekken?

Herbert: Maar ik doe een dringend beroep op u mevrouw. Ik ben ten einde raad. Meneer Van Overkom moet vandaag... *(haalt het contract uit zijn koffertje en zwaait ermee)* ...dit contract tekenen.

Lea: Stop het maar weer gauw weg, jongen. Zo meteen komt ie weer binnen en heeft ie weer papier nodig om zijn vuurtje aan te maken. *(Herbert stopt weer snel het contract in zijn koffertje en houdt dat krampachtig met beide handen tegen zijn borst aan vast. Tijdens deze handelingen gaat Lea verder met haar tekst)* Maar je hebt gelijk. We moeten iets bedenken.

Herbert: Als u eens wist hoe ik er mee bezig ben geweest. Ik denk er al de hele dag aan. Ik heb er hoofdpijn van gekregen. En dan Angela nog.

Lea: Wat heeft Angela hier mee te maken?

Herbert: Alles mevrouw. Ik bedoel, uw eh... dochter Angela betekent alles voor mij.

Lea: Zeg Herbert, ga jij eens even zitten. *(hij gaat gelijk zitten en zet het koffertje voor hem op de grond en klemt krampachtig zijn beide benen er tegenaan. Lea is ook gaan zitten)* Vind jij je nou niet iets te oud voor mijn dochter.

Herbert: *(licht geschrokken)* Vindt u?

Lea: Ja, anders begin ik er niet over.

Herbert: Heeft uw dochter het soms over mij gehad tegen u? *(Lea knikt met heel even gesloten ogen)* En wat zei ze over mij?

Lea: Dat ze weet dat je verliefd op haar bent.

Herbert: Mevrouw, mag ik zo brutaal zijn u te zeggen dat verliefd zijn op uw dochter Angela heel ingetogen is uitgedrukt. Zij is... Ik ben... Nou ja... *(overdreven diepe zucht)* Zonder haar in mijn leven niet langer acceptabel. Zij is voor mij als de zon. En zonder zon zouden wij hier op aarde niet kunnen leven.

Lea: Kortom, jij houdt van haar.

Herbert: Met heel mijn hart en ziel mevrouw.

ENKELE SCENES UIT HET VIERDE BEDRIJF

Martin op. Gekleed in een boxershort en T-shirt. Hij heeft een halfvol glas water in zijn hand. Dat zet hij op tafel en zoekt de afstandsbediening van de tv. Als hij die heeft gevonden gaat hij op de bank zitten en drukt op power. Gelijk klinkt het geluid van de tv behoorlijk hard. Hij drukt snel het knopje in dat het geluid zachter wordt, tot het nog maar een klein beetje hoorbaar is. Onderuitgezakt gaat hij op de bank zitten en zapt wat. Men hoort nu verschillende tv programma's, waaronder ook sexy bellijnen zitten. Heeft men hier moeite mee, omdat er kinderen in de zaal zitten, dit gewoon weglaten...)

Angela: *(op. Gekleed in haar korte nachthemdje, óf... in haar wijde pyjama. In beide gevallen zitten haar haren flink in de war. Ze doet het licht aan)* Wat ben jij nou aan het doen?

Martin: Ik kon niet slapen. Je vader snurkt als een volwassen houthakker.

Angela: *(lacht zacht)* O ja, jij slaapt in zijn tentje. Eigen schuld. Mijn moeder bood je aan boven te slapen.

Martin: Ja, ik had nogal keus zeg. Je vader wilde perse dat ik bij hem in de tent kwam.

Lea: *(op. Gekleed in een moderne ochtendjas)* Zeg wie maakte nou dat helse kabaal?

Martin: *(steekt zijn vinger op)* Ik. Het spijt me mevrouw.

Angela: Hij kon niet slapen omdat pap zo hard snurkt.

Lea: Ja, jongen ik had je nog gewaarschuwd. Maar jij wilde niet luisteren. Nou, ik ga weer naar bed toe. Wijs jij hem zo meteen een kamer lieverd, we hebben er genoeg.

Angela: *(geamuseerd)* Misschien vraag ik 'm wel bij mij te komen slapen.

Lea: *(kijkt Angela even aan. Luchtig)* Je bent 26 lieverd, ik kan jou niet

meer vertellen wat je wel en niet moet doen. Welterusten. *(af)*

Martin: Wat een moderne moeder heb jij zeg. De mijne was gek geworden als ik haar had verteld sex te hebben voor mijn huwelijk.

Angela: Wás... gek geworden? Leeft jou moeder niet meer?

Martin: Nee. Borstkanker. 4 jaar geleden.

Angela: O, wat erg. *(gaat naast hem zitten)*

Martin: Vandaar dat ik even mijn muziekcarrière opzij zet en bij mijn vader in zijn bedrijf werk. Hij mist haar nog heel erg.

Angela: En jij?

Martin: In het begin ook heel veel. Het is de laatste jaren wat minder geworden. *(korte stilte)*

Angela: *(schiets in de lach en wijst naar de tv)* Wat een figuren zijn dat zeg. Moet je die onnozele gezichten nou eens zien. Zijn er nou echt mannen die op dit uur van de nacht naar ze gaan bellen.

Martin: *(kort snuivend lachje)* Juist op dit uur van de nacht.

Angela: Mannen. Ik zal ze nooit begrijpen.

Martin: Doe er ook maar niet je best voor. *(lacht kort)*

Angela: Waarom lachje?

Martin: Die Herbert. Toen hij gisteravond met jou danste. Op de muziek van Janis Joplin wilde hij slow met je dansen. Het was werkelijk heel erg komisch.

Angela: Hij danste tenminste met me. Jij bleef als een stijve hark op je gat zitten.

Martin: *(kijkt haar even aan)* Zie jij 'm zitten?

Angela: Wil je wat duidelijker zijn?

Martin: Nou, wil je met 'm gaan trouwen en een sliert kinderen van 'm?

Angela: *(schiets gelijk in de lach)* Een sliert nog wel. *(haalt rustig maar diep adem)* Ik heb veel vriendjes gehad, maar dit is de eerste die zo erg verliefd op me is.

Martin: Ja, die jongen heeft het heel erg te pakken. Daar hoef je geen expert in te zijn, dat kan iedereen zien. Alleen...

Angela: Alleen?...

Martin: Vind je 'm niet wat te oud voor je? Jij bent 26. *(grinnikend)* Ja, dat hoorde ik net van je moeder. En hij is al over de 50.

Angela: Ja zeg, doe me een plezier. Herbert is 44.

Martin: O... dat geef je 'm niet.

Angela: Dat geef jij 'm niet. Maar jij bent dan ook heel slecht in leeftijden schatten. Had mijn moeder mijn leeftijd niet verklapt had je mij misschien wel 32 geschat.

Martin: Nee, jou geef ik jonger dan 26.

Angela: *(zachtjes lachend)* Ja, dat zeg je nu.

Martin: We dwalen af. Ik vroeg je of je die jongen ziet zitten?

Angela: Waarom wil je dat zo graag weten?

Martin: Omdat ik denk dat, als jij met hem trouwt je er later spijt van krijg.

Angela: Ja, dat kan met een knul van m'n eigen leeftijd net zo goed.

Martin: *(kijkt haar even aan)* Ja, da's waar.

Angela: *(schiets in de lach)* Jij bent gauw overtuigt.

Martin: Iemand die met goeie argumenten komt krijgt mij altijd om. Maar nu even serieus. Jij denkt er dus ernstig over om met Herbert een relatie te beginnen.

Angela: *(zucht diep)* Herbert is al heel lang verliefd op me. En ik nam het allemaal niet zo serieus op, maar gisteren... Gisteren trok hij toch maar even die hippiejurk aan. Alleen om de zaak te redden.

Martin: Ik snap het nu even niet. De zaak te redden? Welke zaak?

Angela: Het gaat met ons bedrijf niet goed. Er zijn de afgelopen maanden wat foutjes gemaakt. We zijn genoodzaakt een fusie aan te gaan, anders kunnen we het schudden. En Herbert heeft contact met de personen die met ons een fusie wil aangaan. Maandagmorgen is het zo ver. Dan beginnen de besprekingen hierover. Maar als mijn vader in deze toestand van hippie blijft hangen houdt deze bespreking helemaal niets meer in. Want zonder dat mijn vader erbij is er ook geen fusie.

Martin: Ah, nou begrijp ik het. Die Herbert van jou heeft zich in zo'n hippie gewaad gehesen om zich bij jouw vader aan te sluiten. Én? Is het hem gelukt je vader over te halen er maandag bij te zijn?

Angela: Dat weet ik niet. Hij is niet gewend te drinken en mijn vader bleef maar cocktails mixen. Het is dat ik hem naar zijn huis hebt gebracht anders zat hij ze nou nog te drinken.

Paul: *(op)* Dus dan hoorde ik het toch goed.

Angela: Wat hoorde jij goed?

Paul: Stemmen in de zitkamer.

Angela: Heeft die lekkere vriendin van je, je uit bed gegooid?

Paul: Nee, we hebben in de tuin van haar ouders een ernstig gesprek gehad. *(aan hem moet te zien zijn dat hij nu pas Martin in zijn boxershort ziet zitten)* O, ik geloof dat ik stoor.

Angela: Nee, je stoort niet. *(geamuseerd)* Vertel me maar wat jullie besproken hebben.

Paul: Dat gaat je helemaal niks aan. Het resultaat van dit gesprek was, dat ik een maand de tijd krijg om nog eens goed over haar voorstellen na te denken en daarna te beslissen wat ik nu precies wil.

Angela: Wat zijn dat dan voor voorstellen?

Paul: Ja, wat zei ik nou daarnet, dat gaat je allemaal geen ene sodemieter aan.

Angela: Dump dat grietje toch Paul. Met haar word je echt niet gelukkig hoor.

Paul: Ja, dat begin ik ook steeds meer te geloven. De manier waarop ze mam toesprak toen we weggingen. Dat stond me helemaal niet aan.

Angela: Heeft ze mam beledigd? *(fel)* Daar had ik bij moeten zijn. Had ik haar persoonlijk in de vijver gegooid. Neem een goeie raad van je oudere zus aan jongen, dump die meid.

Paul: Ik duik mijn bed in. Jullie nog veel plezier samen. *(af)*

Martin: *(grinnikend)* Die denkt dat wij heel wat van plan zijn.

Angela: Nou, als Herbert niet zo in m'n kop zat had ik je allang besprongen. *(Martin lacht)* Ja, want jij bent echt wel een hele smakelijke jongen in die sexy boxershorts.

Martin: En jij dan in dat sexy hemdje? Óf... En jij dan in die sexy pyjama?

Angela: Ik geloof dat het tijd wordt dat ik je, je kamer wijs. *(staat op)* Want ik denk dat jouw Herbert me vermoord, als hij hoort dat wij vannacht in één bed hebben geslapen.

ENKELE SCENES UIT HET VIJFDE BEDRIJF

LICHT UIT

(Muziek van Jimi Hendrix via de zaal spelen. Er wordt een kladblokvel met geschreven tekst op de tafel gelegd)

LICHT AAN

12:30 uur

Jaap: *(op met het dienblad, dat nu ook vol lege cocktailglazen staat. Hij ziet het vel papier, zet het dienblad op tafel en leest hardop de tekst):* We zijn naar het Station om Meneer Brown op te halen. Kleed je om in je normale kleren want deze man is erg belangrijk. *(zijn wenkbrauwen gaan even omhoog. Hij frommelt het blad tot een prop, legt het op het dienblad en gaat daarmee af. Deurbel. Samen met Linda weer op. Zijn verbazing is groot)* Hoe ben jij aan mijn adres gekomen?

Linda: *(is trendy gekleed en draagt een schoudertas)* Die heb ik van een zekere Van Overgaww gekregen. Herbert van Overgaww.

Jaap: O. Maar waarom heeft hij je mijn adres gegeven?

Linda: Zeg, mag ik eerst wat vragen? Waarom loop jij in een witte jurk?

Jaap: Da's een heel lang verhaal. Het heeft met Woodstock te maken.

Linda: (*geamuseerd*) O, je bent de hippietijd weer terug aan het beleven. Loopt je vrouw er ook zo bij?

Jaap: Nee. Maar onze vriendinnen wel. Zoals ik al zei; lang verhaal. En vertel me nou eens waarom je hier bent?

Linda: Om je bedrijf te redden.

Jaap: Om mijn bedrijf... Wat is er mis met mijn bedrijf?

Linda: Nou, na die mail van Herbert te hebben gelezen behoorlijk wat.

Jaap: Och, we hadden wat tegenslagen de laatste maanden.

Linda: Volgens jouw Herbert staan jullie voor 17 miljoen in het rood.

Jaap: O, die man kan zo overdrijven.

Linda: Ja, ik ben hierheen gekomen om je uit de ellende te halen. Maar als jij zegt dat het allemaal maar op een stom vermoeden berust hebben we het er niet meer over. Hoe gaat het met je? (*gaat zitten en legt de schoudertas naast zich neer*)

Jaap: Ik mag niet klagen. Tenminste dat denk ik. (*gaat tegenover haar zitten en kijkt bedenkelijk*) Want mijn boekhouder roept natuurlijk niet zomaar van die dingen. 17 miljoen?

Linda: Dat mailde hij me.

Jaap: Zeg wacht eens even. Waar ken jij mijn boekhouder eigenlijk van?

Linda: Hij heeft een paar jaar geleden Bob ontmoet. In New York. Op een of andere beurs.

Jaap: O... (*schiet in de lach*) Zeg, die knul denkt natuurlijk dat hij met je man te maken heeft.

Linda: Ja, dat klopt. Want zijn mail was aan Bob gericht. Ik heb mijn mans mailadres aangehouden.

Jaap: Die jongen weet niet dat nu zijn vrouw het bedrijf runt. Die schrikt zich rot als ie straks met een vrouw te maken krijgt. (*lacht en houdt meteen weer op*) Maar ik weet niet of dit nu wel zo grappig is. 't Is in ieder geval geen vrouwvriendelijke opmerking.

Linda: Is niet zo opgevat jongen. En zoveel vrouwen runnen geen bedrijf van mijn grootte. En dat ik het slecht doe kan ik ook niet zeggen, want ik heb geen verlies van 17 miljoen.

Jaap: Zeg... waarom zit jij eigenlijk niet in Wisconsin?

Linda: Ik moest in Berlijn zijn. Daar kreeg ik vanmorgen ook die mail van jouw boekhouder. Ik moest gelijk weer aan jou denken en ons weekend in Parijs.

Jaap: (*grijnst*) Ja, dat was leuk toen. Bob wist van niks en mijn vrouw ook niet.

Linda: Dat maakte het juist spannend.

Jaap: (*grijnzend*) En daar hield jij van. Van spannende dingetjes doen.

Linda: Dus dat herinner je je nog allemaal?

Jaap: Ik herinner me dat weekend nog van de eerste tot de laatste minuut.

Linda: We hebben het nooit meer overgedaan.

Jaap: Sommige dingen moet je maar één keer in je leven doen.

Linda: Misschien heb je gelijk. Maar nu even zakelijk. Jij weet toch zeker wel of je bedrijf loopt als een trein, of dat hij bergafwaarts glijdt?

Jaap: Om heel eerlijk tegen je te zijn, gaat het allemaal niet zo best. Ik hield me groot daarnet, maar we zitten diep in de stront.

Linda: Hoeveel heb je nodig?

Jaap: Ik heb geen geld nodig. Ik heb iemand nodig die mijn producten afneemt.

Linda: Nou, wij produceren bijna hetzelfde. En daar ik er niet in geloof om te concurreren met bedrijven die op dezelfde lijn zitten bied ik je een fusie aan.

Jaap: Op fifty, fifty basis?

Linda: (*knikt*) Ik maak bij jou een uitzondering. Omdat jij mij zo'n heerlijk weekend hebt gegeven. (*spuwt in haar hand en geeft hem een stevige hand*) Gentlemen agreement?

Jaap: Gentlemen agreement.

Linda: Da's dan afgesproken. Stuur die boekhouder van jou maar langs, dan bespreken mijn mensen de details met hem en tekenen wij samen een heel eenvoudig contract.

Jaap: Zo ken ik je weer Linda.

Linda: En nou lust ik wel koffie.

Door: (*op in haar hippiekleding. Geen bloemenkrans meer op haar hoofd. Haren in de war. Ze kijkt, alsof ze een enorme kater heeft en praat vermoeid*) Goeiemorgen.

Jaap: Jij komt als geroepen Doortje. Kan jij even koffie voor ons zetten.

Door: Ben je gek geworden, ik ben blij dat ik het leven heb. Dag mevrouw. (*ploft in de fauteuil*) En als je ze gezet hebt wil ik een hele grote beker. Zwart.

Hanna: (*op in haar hippiekleding. Geen bloemenkrans meer op haar hoofd. Haren in de war. Ze kijkt, alsof ze een enorme kater heeft en praat vermoeid*) Mijn hemel, het lijkt of er allemaal spijkers in m'n kop zitten. (*ploft op de bank neer. Kijkt even opzij*) Dag mevrouw. Heb jij koffie gezet Jaap?

Linda: (*geamuseerd*) Zijn dit je hippievriendinnen Jaap?

Jaap: Ja, maar ze schijnen niet tegen cocktails te kunnen. (*staat op*) Nou, dan blijft er niets anders over dan zelf maar koffie te zetten. (*af*)

HET LOOPT ALLEMAAL GOED AF. ALS HET STUK IS AFGELOPEN GAAT HET ALS VOLGT:

Meteen - via de speakers van de zaal - het nummer: ***If Tou're Going To San Francisco...*** Flink hard. Dan pas...

DOEK

*(Als het doek weer open gaat komen de spelers één voor één op en nemen een glas champagne in ontvangst, die een dame in sexy outfit aan ze geeft. Als ze allemaal op toneel staan toosten ze met het publiek. En als de voorzitter zijn/haar eindspeech maakt kan hij/zij beginnen met het volgende: **Om uw nieuwsgierigheid niet langer op de proef te stellen. Angela en Herbert zijn 3 maanden later getrouwd en hebben 10 kinderen gekregen. De eerste was een jongen en die hebben ze Jaap genoemd**)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto